

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.01.1999

KOM(1999)16 endelig udg.

96/0161 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

i henhold til EF-traktatens artikel 189 B, stk. 2, litra d),
om Europa-Parlamentets ændring til Rådets fælles holdning til

forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG

i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2

BEGRUNDELSE

I - Procedure

Den 18. juni 1996 vedtog Kommissionen forslaget til direktiv om forbruger køb og garantier i forbindelse hermed.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse på sit 340. plenarmøde den 27. og 28. november 1996.

Den 10. marts 1998 vedtog Europa-Parlamentet en lovgivningsbeslutning med udtalelse fra Europa-Parlamentet, efter forslag fra ordfører Annemarie Kuhn. Derefter fremsatte Kommissionen et ændret forslag den 31. marts 1998.

Den 24. april 1998 indgik Rådet en politisk aftale, hvorpå den fælles holdning blev fastlagt formelt den 24. september 1998.

Den 25. september 1998 fremlagde Kommissionen sin meddelelse om Rådets fælles holdning for Europa-Parlamentet.

Efter forslag fra ordfører Annemarie Kuhn, vedtog Europa-Parlamentet den 17. december 1998 hendes indstilling ved andenbehandling om den fælles holdning.

I henhold til traktatens artikel 189 B, stk. 2, litra d), skal Kommissionen afgive udtalelse til Rådet om de ændringsforslag, Parlamentet har vedtaget. I dette tilfælde medfører denne udtalelse en ændring af Kommissionens forslag i henhold til artikel 189 A, stk. 2.

II – Bemærkninger til ændringsforslagene

Europa-Parlamentets ændringsforslag kan opdeles i flere kategorier. De vedrører direktivets retsgrundlag, dets anvendelsesområde, princippet om at en vare skal være i overensstemmelse med købsaftalen, bestemmelserne om gennemførelse af forbrugernes rettigheder, muligheden for at udelukke sælgers ansvar, producentansvar og de afsluttende bestemmelser.

1. Retsgrundlag

Ændringsforslag nr. 1 tager sigte på at supplere direktivets retsgrundlag med traktatens artikel 129 A, særlig stk. 1, litra a). Selvom Kommissionen ikke beholder dette ændringsforslag i sit ændrede forslag, foreslår den dog som et kompromis med henblik på den resterende del af lovgivningsproceduren at indsætte en ny betragtning, som giver udtryk for den tanke, at Fællesskabet for at fremme forbrugernes interesser og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau bidrager til at beskytte forbrugernes økonomiske interesser ved foranstaltninger, som det vedtager inden for rammerne af det indre marked. Denne betragtning svarer til teksten i den nye artikel 153 i Amsterdam-traktaten.

2. Anvendelsesområde

Ændringsforslag nr. 11, som tager sigte på at udvide direktivets anvendelsesområde, medtages ikke, for formuleringen af artiklen i den fælles holdning svarer til en lignende bestemmelse i Wien-konventionen af 1980 om internationale købsaftaler. Da en række bestemmelser i direktivforslaget svarer til de relevante bestemmelser i Wien-konventionen, er det ønskeligt at bevare denne parallelisme i det omfang, det er muligt. Medlemsstaterne kan under alle omstændigheder vælge at se bort fra denne bestemmelse ved at anvende minimumsklausulen, når direktivet omsættes til national ret.

3. Princippet om at en vare skal være i overensstemmelse med købsaftalen

Ændringsforslag nr. 3, 12 og 15 medfører nogle ændringer af princippet om, at en vare skal være i overensstemmelse med købsaftalen, og af dets gennemførelse.

Det første af disse ændringsforslag medtages ikke, for Europa-Parlamentet foreslår ikke at ændre formuleringen af den tilsvarende bestemmelse i selve teksten, og den nuværende udgave af betragtningen svarer bedre til den pågældende artikels nuværende udformning.

Kommissionen indsætter heller ikke ændringsforslag nr. 12. Da formuleringen af den artikel, som ændringsforslaget har til formål at ændre, svarer til formuleringen af en tilsvarende bestemmelse i Wien-konventionen fra 1980, er det hensigtsmæssigt at undlade at foretage en ændring og bevare parallelismen. Medlemsstaterne kan under alle omstændigheder vælge at se bort fra denne bestemmelse ved at anvende minimumsklausulen, når direktivet omsættes til national ret.

Ændringsforslag nr. 15, som svarer til et praktisk behov, medtages derimod i det ændrede forslag, dog med visse ændringer. Ændringerne burde gøre det muligt at løse de problemer, som Rådet anførte under førstebehandlingen, og som førte til, at Rådet forkastede ændringsforslaget.

4. Bestemmelser om gennemførelse af forbrugernes rettigheder

Kommissionen medtager af lovtekniske grunde ikke ændringsforslag nr. 33. Betragtningerne i et direktiv er forklaringer, som skal gøre det lettere at fortolke artiklerne. Betragtning 14 har særlig til formål at forklare, at det er umuligt at omlevere brugte varer - som følge af deres særlige karakter. Med denne fyldestgørende forklaring i den pågældende betragtning er det ikke hensigtsmæssigt at indsætte en henvisning i artikel 3 til betragtningen.

Kommissionen medtager heller ikke ændringsforslag nr. 18. Den havde faktisk tilsluttet sig den fælles holdning, hvor Rådet fastholder rækkefølgen. Ændringsforslaget er ikke nødvendigt, for i artikel 3, stk. 2, i den fælles holdning hedder det allerede, at varen skal bringes i overensstemmelse uden omkostninger.

I det ændrede forslag har Kommissionen endvidere afklaret et potentielt forståelsesproblem i visse sprogversioner (vedrørende artikel 3, stk. 4), som blev omtalt i begrundelsen til Rådets fælles holdning og også anført under Parlamentets andenbehandling. Ændringen er i overensstemmelse med den forklaring af bestemmelsens indhold, som Rådet har givet i sin begrundelse.

5. Muligheden for at udelukke sælgers ansvar

I henhold til ændringsforslag nr. 34 kan medlemsstaterne i forbindelse med aftaler om køb af kunstgenstande, samlereobjekter eller endog antikviteter bestemme, at parterne har mulighed for ved aftale at udelukke ethvert ansvar for sælgers vedkommende. Kommissionen har ikke medtaget dette ændringsforslag, for den mener, at bestemmelsen i praksis ville kunne sætte erhvervsudøvende sælgere i stand til systematisk at udelukke deres ansvar i de almindelige salgsbetingelser.

6. Producentansvar

Kommissionen medtager ikke ændringsforslag nr. 5, for det svarer ikke til en bestemmelse i direktivet.

Kommissionen har medtaget ændringsforslag nr. 19. Ændringsforslaget svarer til en hensigtsmæssig forenkling af teksten, for det er klart, at den endelige sælger, i sin egenskab af erhvervsudøvende, kan give afkald på sin ret til at rejse krav over for den ansvarlige.

7. Afsluttende bestemmelser

Ændringsforslag nr. 25, 26, 27 og 28 vedrører de afsluttende bestemmelser i direktivet.

Kommissionen medtager for det første ændringsforslag nr. 25. Direktivet har bl.a. til formål at sikre, at der findes en fælles minimumsstandard i samtlige medlemsstater, og at forbrugeren har mulighed for at udnytte alle fordelene ved det indre marked. Med henblik på at sikre disse mål er det af afgørende betydning, at forbrugeren

informerer om disse nye rettigheder og om, at forbrugerne har en række fælles rettigheder i samtlige medlemsstater.

Ændringsforslag nr. 26 medtages også, dog med visse redaktionelle ændringer, som har til formål at sikre en bedre lovgivningsmæssig udformning. Ændringsforslaget svarer faktisk til en hensigtsmæssig supplerende ændring efter, at direktiv 98/27 om søgsmål med påstand om forbud er trådt i kraft.

Derimod er ændringsforslag nr. 27 og 28 ikke medtaget. Ændringsforslag nr. 27 om klagemuligheder anses for at være alt for kompliceret og vedrører alt for mange spørgsmål, som ligger uden for direktivets anvendelsesområde. Disse spørgsmål kan ikke behandles tilfredsstillende i denne forbindelse. Med hensyn til ændringsforslag nr. 28 havde Kommissionen tilsluttet sig Rådets fælles holdning.

III – Ændret forslag

Under hensyntagen til det i det foregående anførte og i overensstemmelse med artikel 189 A, stk. 2, medtages ændringsforslag nr. 15, 19, 25 og 26 i Kommissionens ændrede forslag.

Ændret forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om køb af forbrugsvarer og forbrugsgarantier

Fælles holdning

Ændret forslag

For at fremme forbrugernes interesser og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau bidrager Fællesskabet til at beskytte forbrugernes økonomiske interesser ved foranstaltninger, som det vedtager inden for rammerne af det indre marked.

Artikel 2, stk. 5

5. En manglende overensstemmelse, der skyldes forkert installation af forbrugsvaren, betragtes som varens manglende overensstemmelse, når installation af varen indgår i købsaftalen og er udført af sælger eller på dennes vegne.

5. En manglende overensstemmelse, der skyldes forkert installation af forbrugsvaren, betragtes som varens manglende overensstemmelse, når installation af varen indgår i købsaftalen og er udført af sælger eller på dennes vegne. Dette gælder ligeledes, hvis varen, som skal installeres af forbrugeren, er blevet installeret af denne, og den ukorrekte installation skyldes en mangel i den skriftlige installationsvejledning.

Artikel 3, stk. 4

4. Hvis forbrugeren hverken er berettiget til at kræve afhjælpning eller omlevering, eller hvis sælgeren ikke har afhjulpet eller omleveret inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe for forbrugeren, kan forbrugeren kræve et passende afslag i prisen eller hæve købet.

4. Hvis forbrugeren hverken er berettiget til at kræve afhjælpning eller omlevering, eller hvis sælgeren ikke har afhjulpet eller omleveret inden for rimelig tid eller uden væsentlig ulempe for forbrugeren, kan forbrugeren kræve et passende afslag i prisen eller hæve købet.

Artikel 4 Regresret

Hvis den endelige sælger er ansvarlig over for forbrugeren for en manglende overensstemmelse, som skyldes en handling eller en undladelse begået af producenten, en tidligere sælger i samme aftalekæde eller en anden mellemmand, skal den endelige sælger have ret til at rejse krav over for den ansvarlige person

Hvis den endelige sælger er ansvarlig over for forbrugeren for en manglende overensstemmelse, som skyldes en handling eller en undladelse begået af producenten, en tidligere sælger i samme aftalekæde eller en anden mellemmand, skal den endelige sælger have ret til at rejse krav over for den ansvarlige person

i aftalekæden, medmindre han har givet afkald på denne ret. Det afgøres efter national lovgivning, mod hvilken eller hvilke ansvarlige personer den endelige sælger kan rejse krav, og hvilke beføjelser og betingelser for udøvelsen heraf der finder anvendelse.

Artikel 9 ***Information af forbrugerne***

Medlemsstaterne fastsætter foranstaltninger med henblik på at orientere forbrugerne om den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv og opfordrer, hvis det er hensigtsmæssigt, erhvervsorganisationer til at orientere forbrugerne om deres rettigheder.

Artikel 10 ***Retsforskrifter***

I bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF⁽¹⁾ af 19.5.1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser indsættes følgende :

"10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/.../EF om køb af forbrugsvarer og forbrugsgarantier (EFT L ... af ... 1999, s...)".

⁽¹⁾EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.

ISSN 0254-1459

KOM(99) 16 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

06 10 01 02

Katalognummer : CB-CO-99-010-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg